

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale
Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue]
voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Tit. XII. De Symonia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

A quibus vitijs vt abstineant virtutesve exequantur, qualiter illos Episcopus pias confratrias constituendas curet. Cap. III.

VT à furto rapinisve abstineant, idq; planè eis persuadeat, eius generis criminibus perpetuam infamiam inuri militi; considerentq; præterea, eos ex officio quod gerunt, debere ad mortem semper esse paratos.

Vt denique detractiones, mendacia, ingluuiem, aleam, luxuriam, pompamq; abhorreant; sed omnes virtutum Christianorum partes exequantur, quæ cum in omni disciplina, tum in re militari splendescunt, vtilitatesq; vberimas salutariter afferunt.

Atque ob has quidem causas inter illos pias confratrias instituere Episcopus curet.

DE SYMONIA. Tit. XII.

Pro Sacramentorum administratione nedum exigatur sed nec nutu quicquam petatur. Cap. I.

Multacō
tra symo
nicos.
Vide in
Decreta.
r. q. i. fe-
rè per to-
tam.

MSacramenta Ecclesie non solum sine Symoniæ labe, verum etiam sine avaritiæ suspitione præbenda sint; c. neant omnes, nè in eorum administratione quidquam exigant; aut etiam Verbis, uel signis, directè uel indirectè petat. Qui secus fecerit, eum & pœnis, iure communi statutis, & alijs arbitrio Episcopi ple-cti volumus.

Ius habentes in beneficijs quomodo nihil recipiant. Confidentialia & quæ reservatio fructuum interdicitur. Qualiterque inobedientes puniendi: Constitutioque de ijs recitanda erit. Cap. II.

Interdicimus & ijs, qui ius habent ad quæcunque beneficia ecclesiastica eligendi, vel nominandi, eorum ministris cuiusvis generis, ne quidquam per quamvis causam eius rei gratia, ab aliquo, cui ecclesiasticum beneficium quavis ratione tribuatur, ne sponte quidem datum, accipiant.

Neve ita detur beneficium cuiquam, vt is ad nutum eius, qui dedit, vel cuiusvis alterius postea cedat.

Neve in eo dando vlla fructuum pars ab Episcopo, & inferioribus, contra sacrorum Canonum instituta quavis etiam pietatis specie reservetur.

Qui ex ijs, quos diximus, secus fecerit, iure ac facultate nominandi, vel presentandi deinceps uti non possit.

Qui uerò beneficium conditionibus huiusmodi acceperit, sciat ex sacrorum Canonum decretis, se nullum in eo ius adeptum esse, atque ideo fructus suos non facere; quosq; perceperit, sine conscientie labe retinere non posse, ad eorumq; restitutionem compellatur.

Omnes

Omnes item ij ceteras pœnas dent, simoniâs à sacris canonibus, & constitutionibus Pij IIII. & Pij V. contra confidentiam committentes constitutas, & quas Episcopus præterea de ijs sumendas iudicauerit.

Eandem Pij V. constitutionem Episcopus semper in diœcesana synodo publicè recitari iubeat.

Quibus beneficia non dentur, nisi per eos prius, & quod iuramentum præstetur. Cap. III.

Neminem autem, uel præsentatum, uel nominatum, uel electum, uel ab inferioribus prouisum prius admittat, aut instituat Episcopus, quàm infra scriptum iusiurandum ab eo exegerit.

Ego **N** præsentatus, uel electus & c. ad beneficium. **N**. iuro per sacrosancta Dei Euangelia, quæ meis manibus tango, neq; me beneficij obtinendi causa, aut, ut ad id præsentarer, uel nominarer & c. neq; quemquam alium meo nomine, aut consentiente, uel sciente, quidquam collatori, patrono, seu alij cuiquam ea de causa promississe, aut dedisse, aut compensasse, aut prius datum confirmasse, uel apud quemquam deposuisse.

Neq; mutuo dedisse, uel locasse, uel prius mutuo datum, commodatum, locatum, aut quocunque modum remisisse, aut relaxasse.

Nec de domibus, terris, prædijs, redditibus eius Ecclesiæ fructibusue, decimis, aut oblationibus eiusdem præteritis, præsentibus, ac futuris, donationem, remissionem, locationemue fecisse, promississe, aut iniuisse; aut aliū, mandante, uel consentiente me, promississe, fecisse, aut iniuisse. Ita me Deus adiuuet, & hæc Sancta Dei Euangelia.

Pro labore literarum beneficiorum quid tantum persoluator.

Cap. IIII.

Notarijs scriptoribus, alijsq; Episcopi ministris pro omnium opera, sumptu, ac labore, in conficiendis literis, quibus beneficij collatio, confirmatio, institutio, prouisio continetur non plus uno aureo ad summum persoluator.

Ne propter ius patronatus aliquid annexum plus vendatur.

Cap. V.

Episcopi munus erit cauere, ne propter ius patronatus occasionem pluri aliquanto res, cui illud ius annexum est, vendatur, aut transferatur; si qui uero nihilominus ita uendiderint, pœnas contra simoniacos editas incurrant.

Quando in causa beneficiorum vexationem redimere liceat.

Cap. VI.

Ne redimenda uexationis specie in causis beneficiorum simoniacæ pactiones intercedant, nemini licere uolumus, ad redimendam uexationē,

Ed. cal.
Iunij an
no 1569.
in Bull.
inter ei
conflit.
num. 87.
fo. 1015.
Vid. ex
infr. eod.
c. 10.

ne in casibus quidem iure permissis pecuniam dare, quidquamve pacisci, aut transigere; nisi Episcopi consensus accesserit. cuius partes erunt, & perspicere diligenter, an subsit aliqua fraus; & ubi rem fraude carere, & iure permissam esse cognoverit, non denegare ei, qui petierit facultatem se à vexatione liberandi, qui contra, quàm decretum a nobis est, fecerit, Episcopi arbitrio plectatur; & quod actum fuerit irritum sit, ac nullum.

Qualiter participantes in simonia, vti principales simoniaci puniantur. Cap. VII.

VT omnis ad simoniam aditus intercludatur, statuimus, ut non solum auctores simoniae, sed eius internuncij, & interpretes, Notarij etiã, qui simoniaca instrumenta conficiunt; iisdem pœnis teneantur, quibus addicti sunt ij, qui per simoniam contaxerunt.

Ijs etiam pœnis comprehendi volumus eos, qui scientes inter eos, qui contrahunt, simoniacam pactionem intercedere, in eorum gratiam sua beneficia obligant.

Ne quisquam in admisione in capitulum, seu collegium, & post admisionem in distributionibus defraudetur, qualiter provideatur. Cap. VIII.

Cœc. Trident. scilicet. 24. c. 14. de retor. Vid. inf. c. 13. c. 13. c. 14.

Sacri Tridentini Concilij auctoritate, ea Cathedralis, & Collegiarum Ecclesiarum statuta, constitutionesve quascunque si quæ sunt etiã iure iurando, & quavis auctoritate communitas, consuetudinesq; illas, etiam immemorabiles, quæ & si fortè non expressam simoniam sordidam tamen auaritiam præ se ferunt, antiquamus, & abrogamus, atque rescindimus, quibus illud inductum est, vt qui nuper in Canonicorum Capitulum, aliorumve Ecclesiasticorum hominum Collegium adscriptus, Capituliq; aut Collegij iudicio, ad ea canonicalia, aut alia, quæ ad eos pertinent, obediunt munera idoneus comprobatus est; sex tamen mensibus, qui probationum nomine vocantur, Choro inservire ante debeat, quàm distributiones quascunque etiam quotidianas percipiat, alijsq; Canonicis, uel alijs eiusdem Collegij hominibus accrescat, quæ portio sibi eo temporis spatio inserviente, iure obueniret. Illudq; in perpetuum iubemus, ut in alicuius Ecclesie Canonicorum Capitulum, aliudve Ecclesiasticum Collegium cooptatus, cum admissus, comprobatusq; erit ad muneris sui functiones, is statim particeps sit residentiam fructuum, quotidianarumq; distributionum, quæ ab ijs, ad quos spectat, eidem præstentur pro ratione Canonicarum horarum, quarum officium deinceps in Ecclesia ille obierit.

Cœc. Tolent. 8. c. 3. Tom. 3. c. cum super de confess. ex de simon. to. 10. fer. ut.

Quicumque illas constitutiones, statuta, & consuetudines, hoc decreto abrogatas seruarint; contra eos simoniae pœnis, quæ canonum iure, & summorum Pontificum constitutionibus statuta sunt ad Tridentini Concilij præscriptum agatur.

Ne huic

Nè huic autem decreto fraus fiat, hoc statuimus, ut quoties is, qui in eiusmodi Collegium cooptandus erit, eiusdem Collegij præfectum conuenerit ad se probandam, huius probationis examen intra octo dies de eo habeatur; alioquin probationis ius Episcopi sit.

Quod si octo illis diebus habito examine, is probatus non sit, sibiq; persuadeat id iniuste factum esse, ad Episcopum confugiat, qui habitis de eo examinis questionibus, se iniuste repulsam illum tulisse animaduertit, Capitulum Collegiumve compellat ad eum recipiendum.

Circa constitutiones quibus pars reddituum præbendarum applicantur, quæ Apostolica sanctio seruanda: Et tunc pro pensionibus quid agendum: Et si sacristiæ, quando non alibi applicetur. Cap. IX.

Quibus in Ecclesijs ea uel constitutio, uel consuetudo est, ut Canonicus nuper creatus, quos fructus præbendæ suæ primo anno percipiet, eos omnes uel aliquam eorum partem fabricæ Ecclesiæ, aut sacristiæ, alijsve pio loco soluat; in posterum ad unguem seruetur, quod constitutione Pij Quinti super hoc cautum est, & si ei præbendæ onus pensionis, uel reservationis fructuum omnium, alicuiusve partis eorum impositum est, is prorata solum fructuum, quos liberè percipiet soluat; fideiussore tamen caueat, se reliquam item fructuum illius præbendæ partem soluturum, quamprimum uel morte, uel concessu, remissioneve eius, cui fructus reservati sunt, quiue pensionem obtinet, adipiscetur.

Eam uerò fructuum partem, quam soluere debet nè soluere prius cogatur, quam illorum percipiendorum dies uenerit, sed aut fideiussorem de se eo ipso tempore statim soluturum; aut Episcopus apud aliquem illos sequestri nomine asseruari curet, donec quod debetur, persolutum erit. Curet autem Episcopus, ut fructus, & cuiusuis generis proventus, ad sacristiam pertinentes, nè in alios sumptus, nisi in ipsius sacristiæ usum, erogentur, ideoq; quotannis cognoscat, quo modo distributi, & quas in res erogati illi sint. Liceat tamen eidem Episcopo de Capituli consilio eos fructus in fabricæ, uel rei alterius, ad eam ipsam ecclesiam spectantis usum, aliquando conuertere; si modò sacristiæ minus tunc opus esse iudicarit.

Hæc constitutio edita pridie Cal. Iunii 1570. in ter ciuf. de Pont. constit. nu. 106. in Bull. fo. 1080.

Bulla confidentiarum quotannis publicanda.

Cap. X.

De confidentijs constitutio, quam summus Pontifex, Pius Quintus tulit, quotannis in diæcesana synodo de scripto recitetur, ac promulgetur.

Vid. sup. eo. ca. 2. in fine.

Pro col-

Pro collatione beneficiorum, nec sigilli nomine, à quibus nihil,
sed quid tantum pro scriptura percipiatur.

Cap. X I.

VT auaritia omnis non modò labes; sed suspicio, uel minima ab Episcopi domo, atque ab omni etiam ecclesiastico foro tollatur, nè deinceps in beneficijs conferendis, aut quauis prouisione dandis quicquam vilo cuiusuis generis, ne sigilli quidem nomine, accipi, exigiuè ab vllò liceat; omni prorsus, si qua huic decreto repugnet consuetudine antiquata, & abrogata. Notario tamen, cui pro muneris sui laboribus certa merces, nulla constituta est, aliquid pro opera, quam in literarum scriptione ponit, accipere liceat, ad taxæ prescriptum: ita tamen vt pro omni vnus cuiusq; beneficij collati, vel prouisionis nomine dati, scriptura à se confecta, alio vè quouis nomine, vel pretextu, plus auro nummo ad summum ne capiat.

Supra
c. 4.

Possessio beneficiorum qualiter capienda. Cap. XII.

NE pro beneficio Ecclesiastici possessione adipiscenda plus, quàm par est, impensæ quis in compluribus instrumentis, eo nomine conficiendis, uel exscribendis faciat, cum eius bona Varijs locis sita sunt; id propterea decernimus, & declaramus liberum esse vniciuique, cui beneficij aliquod collatum, aut quouis prouisionis nomine datum est, illius solùm Ecclesiæ, altarisve, in quo beneficij titulus est, & illorum tantùm eiusdem beneficij prædiorum, bonorumve, quæ ipse maluerit, possessionem capere: modò eam capiat, tabulis publicè à notario confectis.

Ordines pro redditibus, & distributionibus, beneficiorum vacantium aliter distribuendis, quàm Concilium Tridentinum, & Apostolica sanctio mandat abrogantur, contrafacientisve qualiter puniantur. Cap. XIII.

Vid. sup.
eo. c. 8. &c.
9. vbi an
notatur
loca.

AVtoritate Concilij Tridentini, & constitutionis à Pio V. editæ, iam nunc statuta priuilegia, consuetudines, & illas deniq; cuiusuis Ecclesiæ constitutiones rescindimus, planèq; abrogamus, quibus cautum est, vacantium in ea Ecclesia dignitatum, Canoniatuum, præbendarum, portionum, beneficiorum, atq; adeo officiorum fructus, uel distributiones etiam quotidianas, quæ inde primo uacationis anno, aut longiori, breuioriue tempore obuenerint, mensæ Episcopali, uel canonicali, alijsve loco omnes, vel partem aliquam obuenerint, attribuiue, aut in communes usus cedere, aut inter alios canonicos, ministrosve illius, alteriusve Ecclesiæ diuidi. Hæc tanquam rescissa, penitusq; sublata eiusdem Pij Pontificis sanctione, declaramus nullæ esse, nulliusq; planè roboris.

Nec

Nec verò loco eorum fructuum, qui eo nomine vt supra, attribuebantur, ne consensu quidem Capituli ab Episcopo statui liceat, vt deinceps, qui illiusmodi dignitates, canonicatus, beneficiave, qualia sint, consequentur, aliquid, ut minimum soluant, conferantve in usum sacristiæ, aut fabricæ, aut alterius eiusmodi operis. Quod si post Tridentini Concilij editionem id in aliqua Ecclesia huius diœcesis, vel ciuitatis statutum, decretumve ullo modo sit, ne tamen quicquam eo nomine accipi, exigi, aut persolui ullo pacto ratione liceat, quacunque consuetudine, decreto, statuto non obstante, nisi summi Pontificis auctoritate munitum, corroboratumve sit.

Quamobrem nec Episcopus, neque Capitulum, collegium, alijsve Ecclesiastici ordinis homines, quorum interest, istiusmodi fructus, distributionesve ne vllam quidem eorum partem retineant, neve illorum cessionem petant, exigantve, ne aliud quicquam, ne eo quidem nomine quod prædicia meliora reddita sint. Neque etiam ab ijs, qui illa beneficia etiam à sede Apostolica obtinuerint iniurandum exigant, ut tale quicquam obseruent; neve illis ipsis, qui non paruerint, moram impedimentumve afferant, quominus illorum possessionem assequantur. Meminerint porro omnes, quicunque contrafecerint, ex illa Pij Quinti sanctione, si Episcopus est, suspensionis, si Capitulum interdicti, si alius quispiam, excommunicationis pœnam statim subire: cuius vinculo tam diu irretitus est, quoad restitutione primùm facta, beneficium relaxationis, absolutionisve à sede Apostolica obtinuerint.

CAP. XIII.

VBI verò sex ante Tridentini Concilij editionem mensibus, fabricæ, aut sacristiæ, alteriusve p̄ loci usibus, distributiones eiusmodi, & fructus concessi reperiuntur, eorum pars tantum dimidia eidem, uel sacristiæ, uel fabricæ, uel pio loco attribuatur: reliquam autem partem omnem ad illius pontificiæ sanctionis præscriptum ij capiant, quorum beneficia sunt.

DE IVDÆIS. Tit. XIII.

Quæ de Iudæis disposita, erunt seruanda.

Cap. I.

In hac ciuitate, & diœcesi Iudæi non sunt, si tamen aliquo tempore permissu principis domicilium habuerint Episcopus curet, ut de ijs tradita in nostris Concilijs prouincialibus, præsertim Quinto in primo titulo omnino seruentur; Nam Illustrissimus Dominus meus, vt solet in omnibus etiam de Iudæis, piè, & luculenter tractauit.

Quæ